

## Michèle Kiesewetter

*Η οικογένεια Kiesewetter διηγείται:*

Η Michèle δολοφονήθηκε το 2007 ενώ εκτελούσε υπηρεσία ως αστυνομικός. Ήταν η δουλειά των ονείρων της. Η Michèle δήλωνε ήδη σε ηλικία έντεκα ετών ότι ήθελε οπωσδήποτε να γίνει αστυνομικός. Το μεγάλο της πρότυπο ήταν ο θεός της. Την ενδιέφεραν ζωηρά όλα όσα της έλεγε για τη δουλειά του ως αστυνομικός. [...].

Η Michèle ήταν πιο τολμηρή από τους περισσότερους συνομηλίκους της, δεν ήταν συνηθισμένο κορίτσι. Σε ηλικία επτά ετών, πήδηξε από τη σανίδα από ύψος 7 μέτρων στο κολυμβητήριο του Coburg χωρίς ίχνος φόβου. Αργότερα, ήταν ενεργή αθλήτρια δίαθλου για τρία χρόνια [...].

Η Michèle έκανε ό,τι μπορούσε για να γίνει αστυνομικός. [...] Το 2002 έκανε αίτηση για την αστυνομία της Βάδης-Βυρτεμβέργης. Είχε μεγάλο δέος απέναντι στην υγειονομική εξέταση: «Και τι θα γίνει αν δεν με πάρουν;». Δεν ήθελε να ακούσει ότι υπήρχαν και άλλα επαγγέλματα. Στη συνέχεια, πέρασε με επιτυχία τη δοκιμασία καταλληλότητας στη Βάδη-Βυρτεμβέργη. Την άνοιξη του 2003 προσλήφθηκε στην αστυνομική υπηρεσία του κρατιδίου. Το επάγγελμα του αστυνομικού ήταν κομμένο και ραμμένο στα μέτρα της – σωματικά και ψυχικά.

Μετά την εκπαίδευσή της στο Biberach, εντάχθηκε στις δυνάμεις άμεσης δράσης στο Böblingen τον Σεπτέμβριο του 2005. Κατά τη διάρκεια της θητείας της εκεί, ήταν μέλος της BFE 523 (μονάδα συγκέντρωσης αποδεικτικών στοιχείων και σύλληψης). Κατά την εκπαίδευσή της και στη συνέχεια, πήγαινε τακτικά στη γενέτειρά της, το Oberweißbach, τα Σαββατοκύριακα ή όταν της το επέτρεπε η υπηρεσία. Εκεί, παρά τη μεγάλη απόσταση από τον τόπο εργασίας της, συμμετείχε στον τοπικό σύλλογο πανηγυριστών. [...].

Μιλούσε με ενθουσιασμό για την καλή συνεργασία της με τους συναδέλφους της στη Βάδη-Βυρτεμβέργη και ήθελε να μετακομίσει στην Καρλσρούη. Τον Δεκέμβριο του 2006, ξεκίνησε παράλληλα με τη δουλειά της σπουδές για την απόκτηση Abitur, επειδή σχεδίαζε να σπουδάσει αργότερα για να ακολουθήσει καριέρα στην ανώτερη δημόσια διοίκηση.

Τέσσερις μήνες αργότερα, πυροβολήθηκε πισώπλατα. Εκείνη την ημέρα, επρόκειτο να εισαγάγει στη δουλειά τον συνάδελφό της, Martin A, ο οποίος βρισκόταν στο αυτοκίνητο μαζί της και μόλις που γλύτωσε τη δολοφονία. Επρόκειτο να έχει ρεπό, αλλά στη συνέχεια ανέλαβε τη βάρδια στο Heilbronn την τελευταία στιγμή.

Σκεφτόμαστε συχνά ότι η Michèle έχασε τη ζωή της για χάρη του ονείρου της να γίνει αστυνομικός. Ήταν ακόμα τόσο νέα και είχε τόσα σχέδια. Ήθελε να κάνει οικογένεια και να αποκτήσει παιδιά, τρία ή τέσσερα. «Θα σας τα φέρνω συχνά στο Oberweißbach», έλεγε γελώντας, «θα τα κρατήσεις και εσύ μια μέρα, έτσι δεν είναι, γιαγιά;». Ονειρευόταν να αποκτήσει δίπλωμα οδήγησης μοτοσικλέτας και τον χειμώνα του 2007 είχε σκοπό να μάθει σκι. Λίγους μήνες νωρίτερα, δολοφονήθηκε.“